

Neaizmirstamas Lieldienas

Alēlija Koronela-Kamitana

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šī stāsta notikumi risinājās Somijā.

Jonass smējās, skriedams ar saviem brāļiem uz dzīvojamo Jistabu, kur viņi noturēja mājvakaru. Viņš vēl aizvien varēja gaisā sajust gardo ceptā jēra aromātu no Lieldienu vakariņām. Un viņš vēl aizvien varēja mutē just saldās pashas — viņu tradicionālā Lieldienu deserta — garšu.

Pēc tam, kad ģimene apsēdās un apklusā, Jonasa vecākais brālis Tristans piecēlās kājās.

„Priecīgas Lieldienas!” teica Tristans. Viņš iesāka mājvakaru ar dziesmu un lūgšanu. Tad pienāca laiks viņu īpašajai muzikālajai programmai. Katrs bija sagatavojis dziesmu par Jēzu Kristu, ar ko padalīties.

Tristans spēlēja ģitāru, uzmanīgi trinkšķinot katru stīgu. Tad viņa brālis Einārs spēlēja klavieres. Viņa pirksti slīdēja pār taustiņiem. Mamma, tētis un Jonasa citi brāļi arī izpildīja dziesmas. Jonasam ļoti patika klausīties savas ģimenes muzicēšanā.

Beidzot bija Jonasa kārtā. Viņš dziļi ievilku elpu un sāka dziedāt.

„Ja grūti pareizu izvēli veikt, es klausu balsij, kas tik klusi un maigi teic: „Mīliet cits citu, kā Jēzus mīl jūs.””*

Dziedot Jonasa sirds piepildījās ar mīlestību. Viņa acīs sariesās prieka asaras. Bija sajūta, ka Svētais Gars saka Jonasam, ka Debesu Tēvs un Jēzus viņu mīl.

„Paldies visiem, ka dalījāties savos talantos,” teica tētis. Tad viņš parādīja attēlu. Tajā bija redzams Jēzus, nometies ceļos un lūdzam pie koka. „Kurš zina, kas šinī attēlā notiek?”

Jonass pacēla roku. „Tas ir Jēzus, kas lūdz Ģetzemanē.”

Tētis pamāja ar galvu. „Jā. Tur Viņš sajuta visas mūsu sāpes un bēdas.”

Pasha ir salds biezpiena deserts. Vai tev ir kāds Lieldienu gardums, ko tu ēd katru gadu?

*„Es pūlos būt tāds kā Jēzus” (Bērnu dziesmu grāmata, 40. lpp.)

„Pirms Savas nāves Viņš devās uz Ģetzemanes dārzu,” stāstīja mamma. „Pēc tam, kad Viņš nomira, Viņš atkal turpina dzīvot. Tas viss ir daļa no Viņa veiktās Izpirkšanas. Jēzus to visu paveica tāpēc, ka Viņš mūs mīl.”

Mamma parādīja video par pirmajām Lieldienām. Kad video beidzās, visi kādu brītiņu sēdēja klusumā. Jonass atkal sajuta Debesu Tēva un Jēzus Kristus mīlestību.

„Vai tagad ir laiks mūsu aktivitātei?” jautāja Jonass. Mamma piecēlās no dīvāna un aizgāja pie skapja. „Jā! Jonas, vai tu man palīdzēsi?”

Jonass un mamma izņēma līmi, šķēres un kaudzi Baznīcas žurnālu. Viņi tos izklāja uz grīdas. Tad mamma katram iedeva viņu īpašo Lieldienu kladīti. „Izveidosim uz Lieldienām savās kladītēs mākslas darbu no attēliem ar Jēzu Kristu!”

Jonass apsēdās uz grīdas un atvēra savu kladīti. Tētis paņēma pildspalvu, lai rakstītu savā kladē.

„Blakus saviem attēliem jūs varat pierakstīt, ko jūs darīsiet, lai sekotu Debesu Tēvam un Jēzum un varētu kļūt līdzīgāki Viņiem.”

Jonass sāka pāršķirstīt vienu no žurnāliem. Viņš atrada bildi, kurā Jēzus Kristus smaidīja.

Jonass izgriezta attēlu un ielīmēja to lapas centrā savā kladē. Viņš aizdomājās par visu to mīlestību, ko viņš todien bija jutis no Glābēja. Tad viņš ierakstīja: „Es sekošu Debesu Tēvam un Jēzum, paklausot tētim un mammai un palīdzot mājas darbos. Es vairāk mīlēšu savus brāļus.” Viņš to parādīja mammai. Viņa izlasīja viņa ierakstu un pasmaidīja.

Jonass vēl ilgi atcerēsies šīs Lieldienas. Viņš sajuta Jēzus Kristus mīlestību, dziedot un mācoties par Viņu. Un viņš sajuta Jēzus mīlestību, kad viņš centās Viņam līdzināties.

Debesu Tēvs un Jēzus Kristus tiešām mīlēja Jonasu. Un arī Jonass Viņus mīlēja. ●

